

Dosarul nr. 1-796/2021
1-21042885-12-1-23032021

SENTINȚĂ
În numele Legii

26 octombrie 2022
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), în componența:
Președintelui ședinței de judecată, judecător
Grefier

mun. Chișinău

Radu Grecu
Valeria Baeșu, Veaceslav Soltan

Cu participarea:

Procurorului
Apărătorul inculpatului

Veaceslav Balan
Olga Eni

În lipsa:

Inculpatului

a judecat în ședință publică, în limba de stat, cauza penală privind învinuirea lui
*****, *****, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii
Moldova, originar din *****, studii speciale, celibatar, fără persoane
la întreținere, supus militar, neangajat în câmpul muncii ,anterior
judecat.

Învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod
Penal.

Termenul de examinare a cauzei: 09 aprilie 2021 – 26 octombrie 2022.

Cauză judecată în procedură generală.

Procedura de citare legal executată.

Inculpatul ***** nu a fost prezent la examinarea cauzei, fiind anunțat în căutare.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,

A CONSTATAT:

1. *****, la data de 11 decembrie 2020 aflându-se în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfint, 64, ora exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, ***** având un plan bine determinat, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, inducând în eroare pe cet. *****, prezenându-i ca fiind adevărată fapta mincinoasă, și anume sub pretextul de a o angaja pe ultima și soțul său la muncă în Elveția, și pentru a perfecta actele necesare, manifestând un comportament dolosiv a primit de la aceasta suma de 6274,86 MDL, ulterior nu și-a onorat obligațiile asumate, cât și eschivându-se de a restitui mijloacele bănești, astfel în rezultat părții vătămate i-a fost cauzat o daună materială în proporții considerabilă în sumă de 6274,86 MDL.

Tot el, la 27.01.2021 aflându-se în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfint, 64, având un plan bine determinat, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, inducând în eroare pe cet. *****, prezentându-i ca fiind adevărată fapta mincinoasă, și anume sub pretextul de al angaja pe el și pe cet. ***** la muncă în Estonia, cât și pentru a perfecta actele necesare, manifestând un comportament dolosiv a primit de la acesta suma de 12 650 MDL, ulterior nu și-

a onorat obligațiile asumate cât și eschivându-se de a restitui mijloacele bănești, astfel în rezultat părții vătămate ***** i-a fost cauzat o daună materială în proporții considerabilă în sumă de 12 650 MDL.

Prin încheierea instanței de judecată din 01 februarie 2022, a fost constatat atitudinea inculpatului de rea credință ce s-a manifestat prin încălcarea obligației de a se prezenta în ședințele de judecată consecutive stabilite pentru 26 mai 2021, ora 15:00, 06 iulie 2021, ora 09:00, 23 septembrie 2021, ora 16:00, 23 noiembrie 2021, ora 12:00, 13 decembrie 2021, ora 10:00, 01 februarie 2022, ora 16:00 în vederea examinării cauzei penale în privința sa, motivele neprezentării nu au fost aduse la cunoștința instanței de judecată, în rezultat, ***** fiind anunțat în căutare, fiind deschis dosarul de căutare nr. 2021270321 din 24.02.2022 (f.d.154).

În temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 01 februarie 2022, examinarea cauzei penale a fost dispusă în procedură generală, în lipsa inculpatului, cu intentarea dosarului de căutare nr. 2021270321 din 24.02.2022 (f.d.147-148), fapt confirmat prin comunicatul Inspectoratului de Poliție Centru (f.d. 154).

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului este admisă de CtEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

Așadar, dispozițiile par. 1 și 3 ale art. 6 CEDO stabilesc elementele esențiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura și la cauzele acuzației ce i se aduce, acordarea timpului și facilităților necesare formulării apărărilor sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare și a convocării și ascultării celor în apărare în aceleași condiții, în condiții de respect al principiului contradictorialității.

Prezența unui acuzat în instanță capătă o importanță capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât și datorită necesității de a fi controlată exactitatea afirmațiilor sale, de a le confrunța cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum și cu declarațiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de "descurajare" a absențelor nejustificate. O situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absența celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispozițiile Convenției, dacă el are posibilitatea să obțină ulterior ca o jurisdicție să statueze din nou, după ce l-a ascultat cu privire la temeinicia acuzațiilor ce i se aduc, în fapt și în drept.

În acest sens, instanța de judecată ține să atenționeze că inculpatul ***** a cunoscut despre dosarul penal intentat împotriva sa fapt ce confirmă recipisa contrasemnată de inculpat cu privire la primirea rechizitoriului (f.d. 95), iar anume comportamentul inculpatului a influențat la tergiversarea examinării cauzei, prin acțiunea de eschivare și neprezentare în fața instanței de judecată, acesta fiind anunțat în căutare.

Prin urmare, în conformitate cu art. art. 342, 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, prin încheierea din 01 februarie 2022, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului, în procedură generală, în ședință publică, în limba de stat, cu participarea apărătorului Olga Eni, la fel a fost aprobată lista probelor acuzației.

În consecință, instanța de judecată constată că, fiind evidentă eschivarea inculpatului, soluția de a examina cauza în lipsa lui *****, în temeiul rigorilor art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin.

(6) Cod de procedură penală a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

Instanța de judecată exclude faptul că prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului ***** ar fi admisă o ingerință asupra dreptului acestuia la un proces echitabil, deoarece aceasta a fost justificată și necesară. Or, instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul Ala Ungureanu, acesteia fiindu-i acordată, pe tot parcursul examinării cauzei, posibilitatea prezentării probelor în susținerea poziției de apărare.

Astfel, fiind recunoscut și audiat în calitate de învinuit, ** în cadrul urmăririi penale a comunicat că*** vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut, ordonanța de punere sub învinuire îi este clară, drepturile și obligațiile i-au fost explicate.

În cadrul cercetării judecătorești, cererea acuzatorului de stat de a da citire declarațiilor la faza de urmărire penală a părții vătămate ***** a fost respinsă în conformitate cu art. 371 CPP, reieșind din faptul că nu există confruntări, nu a fost audiată partea vătămată la judecătorul de instrucție.

2. În ședința de judecată, acuzatorul de stat, Veaceslav Balan a pledat pentru a-l recunoaște pe ***** , vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1), Cod penal parte vătămată ***** , stabilindu-i o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, și pe art. 190 alin. (1) Cod penal, parte vătămată ***** , stabilindu-i o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare penitenciar de tip semiînchis, conform art. 84 Cod Penal, solicită pedeapsa definitivă în forma de 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, referitor la acțiunea civilă a solicitat de a fi admisă și de a încasa din contul inculpatului suma totală 600 de euro în contul părții vătămate ***** .

2.1. Apărătorul inculpatului Eni Olga, a solicitat achitarea ultimului pe episodul din 11.12.2020 cu partea vătămată ***** , consideră că acuzatorul statului nu a prezentat probe veridice precum că inculpatul a săvârșit aceasta infracțiune nici partea vătămată nu a fost audiată. Referitor la al 2 episod din 27.01.2021, parte vătămată ***** , solicită avocatul să-i fie stabilită pedeapsa mai blândă, să fie aplicat legea cu privire la amnistie și să fie încetat procesul pe episodul acesta. Ce ține de acțiunea civilă a lăsat la discreția instanței.

DECLARAȚIILE: Părții vătămate *****, care a relatat că pe ***** nu îl cunoaște, a fost telefonat de către cumătrul său ***** la data de 10.01.2021 și a comunicat ca a găsit o ofertă de angajare peste hotarele țării și anume în Estonia, tot el a propus să meargă împreună la Chișinău pentru a contacta pe numărul care era indicat în internet persoana care s-a prezentat ca ***** . S-au întâlnit toți trei a explicat condițiile de lucru și a comunicat că trebuie să îi transmită suma de 300 de euro inculpatului ***** pentru a perfecta documentele de plecare. Ulterior o doua zi partea vătămată a fost la bancă și a luat un credit în sumă de 7000 mii lei, la fel a luat credit și ***** , a doua zi s-au întâlnit împreună cu cumătrul său și cu ***** la o cafenea de lângă piață centrală. Ambii au transmis lui ***** câte 300 de euro acesta a întocmit o recipisă precum că a luat acești bani și a dat câte o copie buletinului de identitate. După care partea vătămată a dorit să întocmească actele prin notar s-au deplasat toți împreună la un notar și aceasta a comunicat ca recipisa are aceiași valoare juridică. Ulterior a luat câte o copie de la recipisă și a comunit că ***** o sa îi contacteze când o să plece peste hotare, după care a comunicat că pleacă pe data de 07.02.2021 ulterior a anunțat că o sa plece pe data de 10.02.2021. După care au fost contactați de către ***** și ea comunicat că pleacă în Estonia și să se deplaseze spre Circ unde îi va aștepta autocarul, partea vătămată împreună cu ***** s-au deplasat în

regiunea Circului și acolo nu era nici un autobuz, a început să contacteze pe ***** însă telefonul era deconectat după care s-au deplasat la IGP și au depus plângere.

La întrebările procurorului, a declarat partea vătămată că în Estonia urma să activeze la o fabrică de jucării. Salariul urma să fie în jur de 1000, 1400 de euro. A întocmit 2 recipise ca dovadă ca transmis banii lui ***** , recipisele au fost semnate de ***** , ***** și de ***** . După data de 10.02.2021 l-am mai telefonat pe ***** însă telefonul era deconectat. Dorește partea vătămată să îi fie restituit suma de 10 mii lei, care este constituită din suma de 6250 lei banii care a transmis lui ***** , procentele care a fost achitat pentru credit și cheltuielile de drum.

La întrebările instanței, a declarat că în recipisă a fost indicată suma de bani care a fost luată de la ambii, și anume suma de 12 mii lei, în continuare a solicitat că să fie examinat cauze în lipsa sa, și dorește să îi fie restituiți banii și să fie pedepsit ***** conform legii.

În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate mijloacele de probă și procedee probatorii administrate în faza de urmărire penală ca:

- **Procesul-verbal de recunoașterea persoanei după fotografie (f.d. 19)** prin care partea vătămată Anestiade Alioana a recunoscut persoana din imaginea 4, acesta fiind drept ***** cărui la data de 11.12.2022 a transmit mijloace bănești în sumă de 300 de euro;
- **Proces-verbal de examinarea obiectului (f.d. 22)** prin care a fost examinat copia contractului de împrumut a banilor nr. 46;
- **Proces-verbal de ridicare nr. 32 up (f.d.50)** prin care a fost ridicat o recipisă întocmită din numele cet. ***** din data de 27.01.2021;
- **Extras din baza de date a CNAM (f.d.27-29)**
- **Certificat (f.d. 59)** prin care este indicat că la evidența medicului narcolog nu se află inculpatul *****
- **Revindecare (f.d. 61) anterior a fost judecat**
- **Copia sentinței din 25 mai 2017 (f.d. 62-65)** prin care inculpatul ***** a fost condamnat cu un termen de probe de 3 ani și 4 luni.
- **Proces-verbal de examinarea a obiectului (f.d. 51)** prin care a fost examinat recipisa încheiată la data de 27.01.2021, între cet. ***** și cet. *****;
- **Proces-verbal de audierea a bănuțului (f.d. 73)** prin care a recunoscut vina imputată.

Analizînd coroborat probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și cele în faza de urmărire penală, instanța de judecată concluzionează că vina inculpatului ***** a fost dovedită în totalitate, dincolo de orice dubiu rezonabil, iar acțiunile acestuia au fost încadrate corect în baza art. 190 alin. (1) Cod penal - *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei, cu prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoasă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de judecată constată că probele administrate în prezenta cauză respectă exigențele stabilite de art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, acestea fiind pertinente, concludente, utile și veridice, iar toate probele examinate în ansamblu, coroborează între ele și confirmă învinuirea adusă inculpatului.

Instanța va analiza, în continuare, semnele componenței de infracțiune prevăzute la art. 190 Cod penal.

Obiectul juridic special al escrocheriei are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. *Obiectul juridic secundar* al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 190 Cod penal, îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată partea vătămată, cu suficientă precizie, a declarat că "... pe ***** nu îl cunoaștea, a fost telefonat de către cumătrul său ***** la data de 10.01.2021 și a comunicat ca a găsit o ofertă de angajare peste hotarele țării și anume în Estonia, tot el a propus să meargă împreună la Chișinău pentru a contacta pe numărul care era indicat în internet persoana care s-a prezentat ca *****. S-au întâlnit toți trei a explicat condițiile de lucru și a comunicat că trebuie să îi transmită suma de 300 de euro inculpatului ***** pentru a e perfecta documentele de plecare. Ulterior o doua zi partea vătămată a fost la bancă și a luat un credit în sumă de 7000 mii lei, la fel a luat credit și ***** , a doua zi s-a întâlnit împreună cu cumătrul său și cu ***** la o cafenea de lângă piață centrală. Ambii au transmis lui ***** câte 300 de euro acesta a întocmit o recipisă precum că a luat acești bani și a dat câte o copie buletinului de identitate. După care partea vătămată a dorit să întocmească actele prin notar s-au deplasat toți împreună la un notar și aceasta a comunicat ca recipisa are aceiași valoare juridică. Ulterior a luat câte o copie de la recipisă și a comunit că ***** o sa îi contacteze când o să plece peste hotare, după care a comunicat că pleacă pe data de 07.02.2021 ulterior a anunțat că o sa plece pe data de 10.02.2021. După care au fost contactați de către ***** și a comunicat că plecă în Estonia și să se deplaseze spre Circ unde îi va aștepta autocarul, partea vătămată împreună cu ***** s-au deplaseze în regiunea Circului și acolo nu era nici un autobuz, au început să contacteze pe ***** însă telefonul era deconectat după care s-au deplasat la IGP și au depus plângere”.

Astfel, analizând cumulul de probe prezentat instanței spre cercetare din partea acuzării prin prisma declarațiilor inculpatului pe marginea învinuirii aduse, instanța de judecată constată cu certitudine că inculpatul ***** a însușit suma de 600 euro care conform cursului oficial al BNM la zi constituie suma de totală de 11634.96 lei, astfel neonorându-și obligațiunile asumate și până în prezent s-a eschivat de a le restitui părților vătămate prejudiciu cauzat.

Faptul transmiterii sumei de bani este demonstrat prin declarația părții vătămate, prin recipisa anexat la dosar (f.d. 52-53) în coroborare cu conținutul procesului-verbal de ridicare din 12.03.2021 și proces-verbal de examinare a obiectului din 12.03.2021, cât și prin declarația inculpatului (f.d. 73) prin care a recunoscut vina și se căiește de cele comise.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanță a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului ***** , au fost corect încadrate în prevederile art. 190 alin. (1) Cod penal, *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.*

În continuare instanța constată, că prin fapta comisă ***** a atentat la **obiectul** infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, care îl formează relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

Obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 190 Codul penal îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Raportând la caz, instanța de judecată reține că obiect al infracțiunii imputate inculpatului ***** în speță constituie mijloacele financiare în mărime de 600 de euro ceea ce constituie 11634.96 lei, ce aparține părții vătămate *****.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) din Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică în sustragere; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv al cărui mărime se situează între limitele de 20 % din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei, și 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei care are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Pentru întrunirea elementelor laturii obiective a escrocheriei este importantă stabilirea conținutului acțiunii adiacente. Din textul dispoziției alin. (1) art. 190 din Cod penal se deduce că această acțiune trebuie să îndeplinească următoarele trei condiții:

- să se exprime în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane;
- această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau;
- ca mincinoasă a unei fapte adevărate în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile.

Infracțiunea specificată la art.190 din Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Astfel, prin sintagma inducerea în eroare subînțelegem că, făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o „prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din urmă (deseori, inclusiv „martorilor oculari” care fac parte din același grup infracțional) caracterul „legitim” al tranzacției efectuate. Relevante speței reprezintă urmările prejudiciabile menționate în art.190 alin.(1) în versiunea imputată inculpatului se indică a fi „daunele considerabile”. În continuare potrivit art.126 alin. (2) din Codul Penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă,

starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, inculpatul ***** prezentându-se ca persoana care oferă posibilitate de angajare la muncă peste hotarele Republicii Moldova – în Estonia, solicita de la părțile vătămate suma bănească de 300 de euro pentru fiecare persoană, pentru a prelucra documentele cu posibilitatea de a fi angajați persoanele peste hotarele Republicii Moldova.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - cel de cupiditate. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

În continuare examinând aspectul factologic desprins de caz se constată că ***** prin inducerea în eroare a părților vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, i-a cauzat părților vătămate daune considerabile.

Prin urmare, în acțiunile inculpatului se regăsești în întregime latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (1) Cod penal, în modalitate consumată.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani, criterii care sunt întrunite în speță.

Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161). Probele prezentate și prin însăși declarațiile inculpatului de la urmărirea penală care confirmă că, a comis infracțiunea de escrocherie.

Constatând vinovăția inculpatului *****, instanța de judecată va dispune condamnarea acestuia.

Astfel, prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin. (4) Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanța de judecată constată vinovăția lui ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, *escrocheie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.*

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite și de persoana vinovatului.

Instanța constată că, potrivit prevederilor art. 16 alin. (3), (4) Cod penal, infracțiunile comise de *****, fac parte din categoriile infracțiunilor mai puțin grave infracțiuni prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul Penal care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Drept circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal și circumstanțe ce agravează vina inculpatului *****, conform art. 77 din Cod penal, nu s-au stabilit.

Conform art. 75 alin.(1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Alin.(2) al aceluiași articol prevede că, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Sanctiunea de la art. 190 alin. (1) Cod penal, prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Cu privire la acțiunea civilă.

Potrivit materialelor cauzei penale, prin ordonanța din 22.02.2021 (f.d. 17), ***** a fost recunoscută în calitate de parte vătămată în procesul penal, cu suma de 6274,86 lei prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Prin ordonanța din 12.03.2021 (f.d. 47), ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în procesul penal, cu suma de 12.650 lei prejudiciul cauzat prin infracțiune.

În ședință de judecată procurorul a fost în imposibilitate de a prezenta partea vătămată *****.

Potrivit art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Aliniatul (2) pct. 1) al aceluiași articol statuează că persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală.

Conform art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul procedură penală acțiune acivilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărîrea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

În conformitate cu art. 221 alin. (1), (3) și (5) din Codul de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal se întentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. În cererea de intentare a acțiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acțiunea civilă, cine și către cine întentează acțiunea, valoarea acțiunii și cerința de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă își poate concretiza pretențiile. Persoana care nu a intentat acțiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile. Dacă acțiunea civilă intentată la instanța civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeași acțiune în cadrul procesului penal. Dacă acțiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeași acțiune în ordinea procedurii civile.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Potrivit art. 385 alin.(1), pct. 11) Cod de procedură penală, chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței, dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar încasarea prejudiciului material cauzat părții vătămate ***** din contul inculpatului *****, în sumă de **12 650 (douăsprezece mii șase sute cincizeci) lei**.

Așadar, având în vedere probele enumerate mai sus, instanța conchide că ***** este vinovat de comiterea faptei de *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei, cu prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, *”Instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată”*.

Concomitent, potrivit art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, *”Sentința de condamnare se adoptă numai în cazul în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată”*.

Conform alin. (2) al normei enunțate, *”Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului”*.

Astfel, vinovăția unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, stabilește că fapta este incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care persistă și care, în mod legal, nu pot fi înlăturate, sunt interpretate în favoarea inculpatului. Instanța de judecată nu constată, în prezenta cauză, existența unor dubii privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Articolul 7 alin. (1) Cod penal stabilește că, *"La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală"*.

Conform art. 61 alin. (1) Cod penal, *"Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor"*.

Potrivit alin. (2) al normei enunțate, *"Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate"*.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, *"Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia"*.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată se va conduce de prevederile articolelor 7, 61, 75, 111 alin. (1) lit. b) Cod penal, potrivit cărora, instanța de judecată are în vedere, la stabilirea pedepsei, gravitatea infracțiunii comise, categoria infracțiunii de comiterea căreia a fost găsit inculpatul și personalitatea acestuia.

Referitor la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța a stabilit în calitate de circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal – *recunoașterea vinovăției*.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată se va conduce de prevederile articolelor 7, 61, Cod penal, potrivit cărora, instanța de judecată are în vedere, la stabilirea pedepsei, gravitatea infracțiunii comise, categoria infracțiunii de comiterea căreia a fost găsit inculpatul și personalitatea acestuia.

Referitor la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța a stabilit în calitate de circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal – *recunoașterea vinovăției*.

Circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod penal, instanța nu a constatat.

Instanța de judecată constată că potrivit materialelor cauzei, ***** a fost anterior judecat (f.d. 61).

Instanța de judecată menționează că **sanctiunea art. 190 alin. (1) Cod penal** prevede ca pedeapsă – *amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 3 ani*.

Astfel, având în vedere prevederile art. 16 Cod penal, instanța constată că această componentă de infracțiune face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele expuse mai sus, conducându-se de criteriile de individualizare a pedepsei penale, de procedura în care s-a examinat cauza, de persoana inculpatului, cât și de eschivarea acestuia de la examinarea cauzei penale în privința sa, fapt ce a dus la tergiversarea examinării cauzei, instanța consider de al în recunoaște vinovat pe ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul din 11.12.2020, bparte vătămată *****) a condamna în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **6 (șase) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, se recunoaște ***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art.

190 alin. (1) Cod penal (episodul din 27.01.2021 parte vătămată *****) se condamnă în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **6 (șase) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform articolului 84 alin. (1) Cod penal, *****, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilit pedeapsă definitivă cu închisoare, pe un termen de **10 (zece) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La caz, instanța de judecată constată că, deși partea vătămată ***** nu a înaintat acțiune civilă, la etapa urmăririi penale, a solicitat repararea prejudiciului cauzat în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpatul *****, referitor la partea vătămată *****, acesta nu a fost prezentă în cadrul ședinței de judecată, procurorul a întreprins toate măsurile în vedere asigurării prezenței acestei părți.

La fel, instanța remarcă faptul că la individualizarea pedepsei în privința inculpatului *****, a luat în considerație faptul că inculpatul s-a eschivat de la judecarea cauzei penale în privința sa, personalitatea inculpatului, fiind anterior judecat, astfel s-a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins numai prin izolarea acestuia de societate, prin care fapt și va fi atins scopul pedepsei penale și respectiv respinge solicitarea apărătorului privind aplicarea Legii cu privire la amnistie.

CHESTIUNEA MĂSURII PREVENTIVE

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului *****, la faza de urmărire penală, i-a fost stabilită măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, care la moment este expirată.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privința inculpatului măsura preventivă – arestarea preventivă, cu anunțarea în căutare a acestuia.

Totodată instanța dispune, termenul executării pedepsei a calcula din momentul reținerii lui*****.

Cheltuieli judiciare nu au fost solicitate,

În conformitate cu articolele 384, 385, 389, 392-395 și 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

***** ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul din 11.12.2020, parte vătămată *****) și se condamnă în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **6 (șase) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

***** ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul din 27.01.2021, parte vătămată *****) și se condamnă în baza acestei Legi,

stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **6 (șase) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform articolului 84 alin. (1) Cod penal, ***** **, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se aplică pedeapsă definitivă cu închisoare, pe un termen de **10 (zece) luni**, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui ***** ** prin prezenta sentință urmează a fi pusă în executare din momentul reținerii acestuia.

Se aplică față de ***** **, măsura preventivă sub formă de "arest preventiv" până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, cu anunțarea în căutare a acestuia.

Pe durata arestării preventive a lui ***** **, acesta urmează a fi deținut în Penitenciarul nr.13 din mun. Chișinău.

Efectuarea căutării lui ***** **, născut la 15 octombrie 1996, INDP 2013027000812 în continuare urmează a fi efectuată de IP Centru al DP mun.Chișinău în baza dosarului de căutare nr. 2021270321 din 24.02.2022, care la reținere îl va escorta în penitenciarul nr.13-Chișinău ANP MJ pentru ispășirea pedepsei.

Se încasează din contul inculpatului ***** în contul părții vătămate ***** , prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de **12 650 (douăsprezece mii șase sute cincizeci) lei**.

Sentința poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței, Judecător

/semnătura/

Radu Grecu

Copia corespunde originalului, Judecător

Radu Grecu